

COMPAREIXENÇA COMISSIÓ DE DRETS SOCIALS I INCLUSIÓ

Parlament, 19/09/2024

Bon dia diputades i diputats,

És un **honor** comparèixer per primera vegada en aquesta Comissió de Drets Socials i Inclusió per exposar els principals **objectius** i línies **d'actuació** de la **Conselleria** que encapçalo. Ho faig acompanyada de bona part del meu equip, el **Raúl Moreno**, Secretari General, la **Carolina Homar**, Secretària d'Afers Socials i Famílies, la **Teresa Llorens**, Secretària d'Infància, Adolescència i Joventut, tots els directores i directores generals i el personal del gabinet.

Primer de tot, voldria saludar a la Presidenta d'aquesta comissió, la Noemi Nieto Fumanal, al Vicepresident Jordi Viñes, al secretari Guillem Mateo i a tots els diputats i diputades que en formeu part.

Vull també expressar a l'inici d'aquesta intervenció la meua voluntat i la del meu equip d'arribar a **acords**, col·laborar i construir **consensos** per afrontar els reptes que tenim per davant. El Partit dels Socialistes de Catalunya ja ho ha fet amb Esquerra Republicana i els Comuns. Uns acords d'investidura que passen a formar part **íntegrament** del programa que avui els presento. Per part meua, sempre em trobaran disposada a **escoltar** i sumar esforços per mantenir un **debat respectuós** i rigorós basat en les **dades** i l'**evidència científica**, lluny de l'autocomplaença i la demagògia.

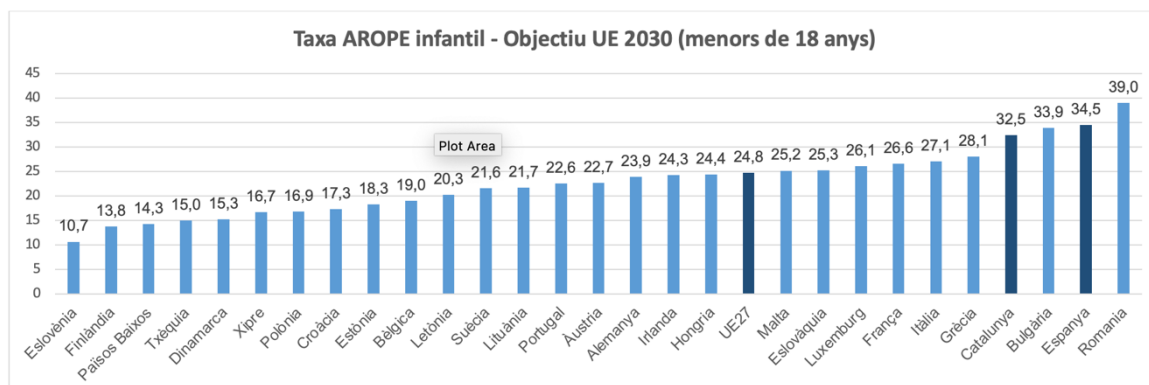
Dit això, voldria estructurar la meua intervenció en 3 parts. Començaré fent una **diagnosi** del context actual. Després passaré explicar els **principals eixos** de la nostra acció de govern. I acabaré amb unes **mesures pels següents mesos**.

DIAGNOSI

Catalunya és un **país ric** amb una economia forta dins del context europeu. El PIB per càpita de Catalunya el 2023 va ser d'uns 34.000 euros, 4.000 euros per sobre de la mitjana espanyola, i a un nivell competitiu dins de la Unió Europea, que té un PIB per càpita de 41.000 euros.

Tot i aquest nivell de riquesa, alguns indicadors de benestar presenten resultats francament preocupants. Un exemple clar és la **pobresa infantil**. Si la mesurem amb la taxa AROPE, trobem que el 32% de les famílies amb menors a Catalunya es troben en risc de pobresa. Es a dir, 1 de cada 3 menors. Com podem veure en aquest gràfic, a la UE aquesta taxa **només es superada per Romania i Bulgària**. Aquestes xifres **no són admissibles**.

- **TAXA AROPE (Objectiu UE 2030)**

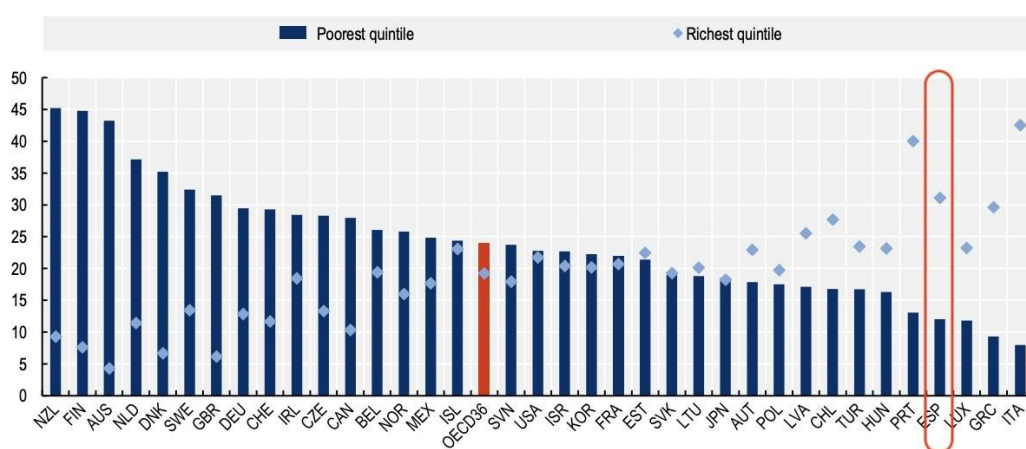

Aquestes **preocupants xifres** també son en gran mesura **compartides** amb el conjunt de l'Estat espanyol. Malgrat aquesta situació, històricament, Espanya ha estat un dels països de la Unió Europea que **menys ha invertit** en ajudes específiques per a famílies, dependència i la lluita contra l'exclusió social. Tot i que en els darrers anys s'han introduït algunes millores, com la posada en marxa de l'Ingrés Mínim Vital, encara queda molt per fer.

El sistema fiscal en el seu conjunt a l'Estat espanyol es un dels que menys aconsegueix redistribuir la renda. Segons l'últim informe de la OCDE sobre aquesta qüestió que feia servir dades del 2017, mostra inclús un comportament **regressiu**: el 20% de les llars més pobres rep el 12% del total de transferències de l'Estat, mentre que el 20% més ric acapara més del 30%. Ho podem veure en aquest gràfic tret d'aquest informe.

Figure 4. Well targeted? Transfers received by low and high-income groups

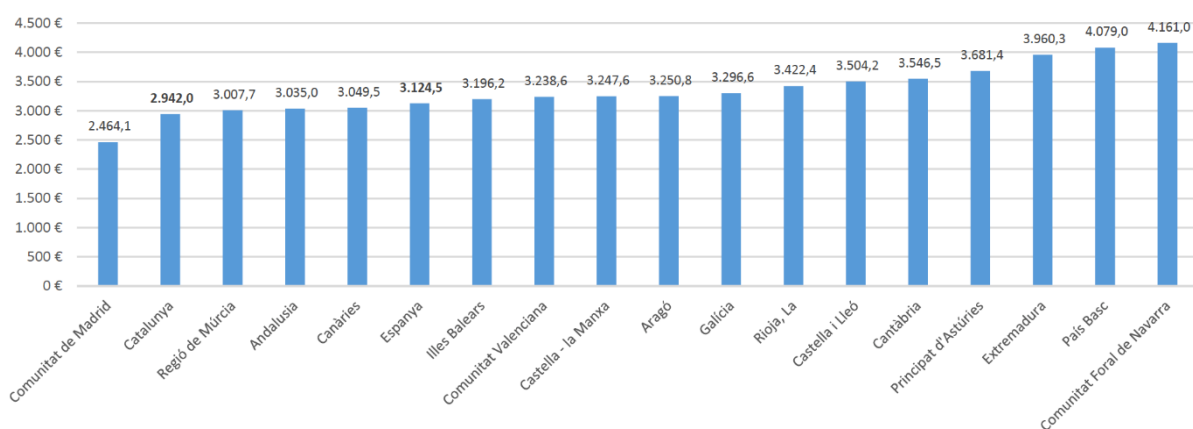
Percentage of average cash transfers, working-age individuals, latest year available

Note: Ages 18-65. All public social cash transfers at the household level. Income groups refer to disposable incomes. All incomes are adjusted for household size.

Source: OECD Income Distribution Database, <http://oe.cd/idd>.

I dins de l'Estat Espanyol, Catalunya està a la cua de despesa social. Un informe de l'Associació de Directores i Gerents de Serveis Socials publicat la setmana passada indica que la despesa social per càpita a Catalunya es de les més baixes de tot l'estat espanyol, només superada a la baixa per la Comunitat de Madrid.

Com hem arribat a aquesta situació? Com és possible que un país que és referent internacional en recerca, amb un economia puntera i empreses capdavanteres a nivell global, presenti mancances tan greus en matèria de protecció social?

En gran mesura aquesta situació es fruit del nostre passat. El sector sorgeix d'una concepció **assistencialista** de la protecció social. La protecció social, s'entenia com "ajuts" destinats a situacions d'emergència o d'exclusió social. Això queda reflectit en l'antic nom de "Benestar Social" que tenia aquest departament.

El principal intent de reforma va ser la Llei de Serveis Socials impulsada pel **govern tripartit** d'esquerres el 2007, que va establir els serveis socials com un dret universal per a tota la ciutadania. No com ajuts, sinó com a **drets subjectius**.

Però el **desplegament de la llei** durant els 17 anys posteriors, com ha passat amb molts altres projectes de país, no ha arribat a ser plenament efectiu. Durant els últims anys s'han fet intents de **modernització** i millora des de diferents àmbits, tant per part del govern de la Generalitat, com des del municipalisme i les diputacions. També el **tercer sector** ha reaccionat per cobrir les mancances i arribar on el sector públic arribava. Això ha donat peu a la multiplicitat d'espais d'atenció amb importants mancances en la coordinació i ha derivat en l'atomització de programes i projectes.

El principal objectiu de la nostra acció de govern serà, per tant, dur a terme la **gran transformació pendent** que té el sistema de drets socials i inclusió. Aspirem a tornar a situar Catalunya com un referent internacional en la qualitat dels seus serveis públics, i el **sistema de protecció social** ha de ser un d'ells. Un país amb grans empreses, grans centres de recerca, ric i pròsper, no pot assumir els reptes del segle XXI sense un sistema de protecció que inverteixi en el principal actiu que tenen les economies i les societats: **les persones**.

I per posar en marxa aquest **gran procés de transformació** prendrem de manera immediata tres mesures clau.

1. Portarem al Parlament la **Llei de l'Agència Social i Sanitària**, juntament amb el Departament de Salut que facilitarà la integració socio-sanitària en base a dades i les millors pràctiques.
2. També iniciarem els tràmits de la **Llei dels instruments de provisió del Sistema Públic de Serveis** que proporcionarà un finançament més àgil per molts dels nostres serveis.
3. També donarem **compliment al compromís d'incrementar l'IRSC** (Indicador de Renda de Sufficiència) en relació a l'IPC en el marc de la Llei de Pressupostos del 2025.

Aquestes mesures **no poden esperar més** i son un exemple de la decisió i agilitat que marcarà l'acció del nostre departament.

A continuació vull aprofundir en com durem a terme la **gran transformació** del sector social al voltant de cinc eixos o objectius.

1. DIGNIFICAR

El primer objectiu és DIGNIFICAR.

Dignificar començant pels **usuaris**. El sistema de protecció social no pot ser **percebut** com un recurs exclusiu per a **col·lectius específics**, com per exemple, persones en risc **d'exclusió** social o amb discapacitat. L'accés a la protecció social és un **dret fonamental** i ha de esdevindre un **sistema de suport** per tota la ciutadania. Al llarg de la nostra vida, gairebé **tots** necessitarem accedir-hi en un moment o altre. Quan envellim necessitarem suports que fomentin la nostra **autonomia** personal. Tots podem desenvolupar una discapacitat sobtevinguda en qualsevol moment. Tots podem patir un shock econòmic que fagi que poguem necessitar prestacions socials de diferent tipus. Tots podem necessitar suport per afrontar els costos de la criança dels fills o per accedir a un habitatge.

Tota ciutadania ha de sentir aquest **sistema com a propi**, igual que ho fem en gran mesura amb el sistema de salut o el sistema d'educació pública. I llavors, es una **tasca de tota la societat** defensar el sistema de drets

socials davant de crítiques i intents de desprestigi, com els discursos que el redueixen a la idea de les "paguetes". El sistema, d'altra banda, ha d'estar a l'alçada i **tractar als usuaris** amb respecte i dignitat. Això implica posar a disposició tots els ciutadans els recursos públics possibles per maximitzar el seu benestar, **reduint els tràmits** innecessaris i garantint una gestió **eficient**.

El sistema de protecció social no són ajuts temporals, sinó eines essencials per impulsar les vides de les persones i garantir la **justícia social**.

Durant el **primer mes** que he estat al càrrec de **Consellera** he pogut veure amb els meus propis ulls el profund **impacte transformador** que té el nostre departament a la vida de les persones. Per exemple, a la **Residència** de Sant Josep de Lleida he conegut a la Sra **Palmira** Vila que està a punt de fer els 100 anys. Nascuda a Tragó de Noguera recorda que era petita quan va esclatar la guerra civil i recorda l'anar i venir de soldats pel seu poble. Recordava amb tristesa que els seus pares, amb una edat avançada, van haver de marxar del Tragó de la Noguera per la inundació que va provocar la construcció del pantà de Santa Ana l'any 1961. Quan es va casar va anar a viure a Balaguer on deia que treballava "anant a servir" i on va tenir i cuidar als seus 4 fills.

És la nostra **responsabilitat** assegurar que la gent gran, que tant han contribuït a la nostra societat, rebi l'acompanyament i el tracte respectuós que es mereixen.

Però el sistema de protecció social és **molt més** que una eina per garantir la justícia social. Com a economista, crec que és important destacar el paper fonamental que té la protecció social en promoure també una **economia més productiva**. Quan la protecció social es centra en la persona pot proporcionar les eines clau per que les persones puguin incorporar-se al mercat de treball, contribuint a la societat i a l'economia amb tot el seu capital humà.

La protecció social, quan es gestiona bé, **no és despesa social**, és **inversió social**.

Us posaré un altre exemple. Fa uns dies vaig tenir el plaer de conèixer la **Mari Ángeles** durant una visita al Centre Andana de Terrassa que gestiona Creu Roja. La Mari Ángeles va patir una sèrie de dificultats a la vida que van desembocar a una situació de **sensellarisme**. Al centre li van donar les eines per reconduir la seva vida. Li van oferir un acompanyament organitzat com un pla de treball. També li van ajudar tramitant l'Ingrés Mínim Vital. En uns dies deixarà el centre perquè ha llogat una habitació, i per tant, ha aconseguit sortir de la situació de sensellarisme i està en disposició de començar a buscar feina.

També m'han parlat del cas de l'Olga Sánchez Reillo, una noia que va formar part d'un pioner programa de la Generalitat que proporciona **acompanyament** a nois i noies **ex-tutelats** i els ajuda a fer la transició cap a una vida independent. Gràcies a aquest programa, l'Olga ha pogut cursar **estudis universitaris**. Està estudiant el grau de Fisioteràpia a la Universitat Rovira i Virgili. A més l'Olga col·labora amb el nostre Departament fent xerrades i acompanyament a altres joves que ara estan tutelats per la Generalitat. La història de l'Olga és un exemple clar de com una **petita inversió** pot generar un retorn amb escreix per a tota la societat.

Poden pensar que només són dos testimonis, però l'impacte positiu de les **polítiques socials** està àmpliament documentat en l'**evidència científica**. Els programes d'inserció sociolaboral, quan estan ben gestionats, aconsegueixen taxes d'inserció laboral molt significatives. Si es té en compte la reducció de la dependència de prestacions i l'increment de contribucions fiscals, la inversió es recupera en un termini de 5 anys. Això sense comptar els altres beneficis en salut, benestar i cohesió social que es generen. Som el departament que impulsarà **milers de "cercles virtuosos"** i ho farem invertint en el **principal actiu** que té una economia del segle XXI, que no són les infraestructures, ni les oficines, ni les fàbriques: són **les persones**.

Llavors, dignificar els nostres usuaris serà un objectiu fonamental. Però també treballarem per **dignificar el paper de les treballadores i treballadors** del sector social: professionals del sector públic, del tercer sector,

treballadores socials, educadores socials, mediadors, psicòlogues, integradores socials, auxiliars de geriatria, treballadores familiars, gerocultors, tècnics d'atenció sociosanitària, monitores de lleure o terapeutes ocupacionals, entre d'altres.

Professionals amb una gran **vocació** de servei públic que necessiten millores de les seves **condicions laborals** que els permetin donar un **servei d'excel·lència** a la ciutadania. Durant el meu doctorat, vaig tenir l'honor de tenir com a professora a l'economista Esther Duflo que va guanyar el premi Nobel per l'enfocament experimental per la millora de la protecció social. Ella sovint ens recordava l'enorme complexitat que sovint acompanyen les situacions d'exclusió social i ens deia: "qui vulgui fer una cosa més fàcil que vagi a estudiar finances".

Hem de combatre la fugida de talent professional a causa de la rotació de professionals, les limitacions en condicions de treball. És per això que el govern està compromès en millorar les condicions laborals de **totes les treballadores** i treballadors del sector i fer passes per avançar cap a l'equiparació de salaris. Per aconseguir-ho, mantindrem el diàleg amb sindicats, patronals i Tercer sector per garantir que els increments de les tarifes repercuteixin majoritàriament als salaris. Per això properament aprovarem l'increment 5% de les tarifes socials acordada l'any 2023, amb efectes d'aquest any 2024.

I, finalment, hem de **DIGNIFICAR la xarxa d'acció social col·lectiva**: les entitats, les persones i les iniciatives ciutadanes que contribueixen de manera substancial a tenir una societat més **cohesionada** i més **forta**.

L'**associacionisme** i el voluntariat no només fomenten la inclusió social, sinó que també ajuden a combatre la individualització derivada de l'ús creixent de les noves tecnologies i d'estructures familiars i socials cada cop més reduïdes. El reforç de les **estructures comunitàries** serà una de les nostres prioritats i estratègies per combatre la soledat no desitjada i la desafecció ciutadana.

I és per això que treballarem per **enfortir** el teixit associatiu de Catalunya mitjançant actuacions de suport, reconeixement i impuls dels seus programes, tot simplificant la relació amb les Administracions Públiques.

2. SISTEMA

Passem ara a parlar del segon eix de la nostra acció de govern que es sintetitza amb la paraula **SISTEMA**.

Si volem assolir l'objectiu de dignificar i transformar, cal tenir una estructura de protecció social ben organitzada i moderna. Tenim un sistema de salut, tenim un sistema educatiu. Cal avançar cap a un veritable **sistema de protecció social**.

Abans mencionava algunes de les dificultats que hem d'afrontar, amb una **organització fragmentada**, on els canvis recents es presenten com a **projectes aïllats**, amb una manca de coordinació interna i externa, especialment amb els ajuntaments, el tercer sector i altres departaments del govern. Això també dificulta que els usuaris entenguin a quins ajuts o suports tenen dret. Però també les pròpies **treballadores** no sempre saben tots els suports i eines a les que poden **derivar** a les persones.

Cal avançar cap a un **sistema integrat** entorn a **processos**, on els diferents actors tinguin un **paper clar i definit**. Un sistema integrat entorn a una **infraestructura digital forta**, basada en la interoperabilitat de **dades** de tots els actors. Fomentant les gestions automàtiques, per **minimitzar els tràmits** que hagin de fer els usuaris.

L'estructura de dades es també clau per fomentar l'**avaluació** continua de processos, detectar espais de millora i apropar la gestió a les **millors pràctiques** a nivell internacional.

En diversos àmbits es deleguen tasques als ajuntaments o a entitats del tercer sector, però sovint no es posa prou èmfasi en la **uniformització de criteris**, processos de decisió i seguiment. A més, manca informació sobre

el **grau de satisfacció dels usuaris** amb l'atenció rebuda, dificulta optimitzar els recursos i reconèixer adequadament la feina ben feta de les treballadores del sector.

Hi ha molts exemples de manca de coordinació. Alguns d'ells tenen a veure amb la delegació de funcions a equips locals que sovint deriven en **dispersions** significatives de la qualitat de la gestió a nivell territorial. Per exemple, els Serveis de Valoració de la **dependència** (SEVAD) triguem una mitja de 115 dies a emetre el seu dictamen sobre el grau de dependència. Però alguns equips ho fan en 48 dies, mentre algunes altres triguem fins a 227 dies. I ha altres exemples, els **equips locals d'atenció a la infància i adolescència, els EAIAs**, sovint tenen disparitats de criteris quan avaluen el grau de desempament dels menors.

I ha altres àmbits, com per exemple el sensellarisme, on es fonamental reforçar la **coordinació territorial a tota Catalunya**, perquè les accions a un territori tenen conseqüències per altres, en diem **externalitats**. Em consta que a la legislatura passada es van iniciar els treballs parlamentaris per impulsar una Llei de mesures transitòries i urgents per fer front i **erradicar el sensellarisme**. Acompanyarem a les entitats del tercer sector per activar novament la seva tramitació, i impulsar aquesta tasca de coordinació.

[PAUSA] Aquest procés de **re-ordenació i transformació** ha de ser **liderat pel Govern de la Generalitat**. Es cert que ho hem de fer **des del consens** amb els ajuntaments, les diputacions, les professionals, el Tercer Sector i, per descomptat, amb els grups parlamentaris i amb la ciutadania. Però el sector ens demana que **exercim aquest lideratge** de manera decidida.

La **Llei de Serveis Socials**, impulsada el 2007, va suposar un gran pas endavant en establir els serveis socials com un dret universal. No obstant, després de gairebé vint anys, aquesta llei **ha quedat desfasada** enfront de les noves realitats socials. Han canviat les **necessitats i expectatives** de la ciutadania, que reclama un model d'atenció centrat en la persona, amb serveis de proximitat i que promogui l'autonomia.

Per abordar aquests reptes, necessitem un **nou model de governança** que vagi més enllà del finançament a través del Contracte Programa. Hem de crear **estructures de coordinació, seguiment i avaluació** que ens permetin ser més eficients. Així mateix, és imprescindible que la cartera de serveis sigui més àgil, flexible i amb capacitat per innovar, simplificant els tràmits per als usuaris.

En aquest sentit, vull avançar-los que crearem **un espai de reflexió** on poder posar els fonaments d'aquesta reestructuració, i que serà la base de la gran transformació que volem impulsar. Per això els anuncio que convocarem el **Consell General de Serveis Socials** durant el mes d'octubre per proposar-los la creació **d'un grup d'experts multidisciplinar** per abordar aquesta reforma de manera urgent.

L'objectiu serà impulsar, per tant, **la gran transformació que el sector necessita** i que està en consonància amb una de les principals objectius de l'acció d'aquest govern i que els altres **consellers i conselleres han anat exposant aquest dies**: la transformació i la millora dels serveis públics a Catalunya.

[PAUSA] Aquest plantejament de **transformació** i mirada **llarga**, ha de coexistir amb un plantejament més **immediat** d'abordatge de manera **urgent** de les prioritats del sector i de millores concretes.

I això em porta al **tercer** eix de la nostra acció...

3. LA GESTIÓ

... que es resumeix amb la paraula **gestió**: gestió, gestió i gestió.

En els últims anys s'han elaborat nombrosos informes, plans, estratègies, s'han creat oficines i designat comissionats. Però, la gestió no sempre ha acompanyat.

L'Associació de Directores i Gerents de Serveis Socials qualifica Catalunya com una autonomia de "**drets de paper**". Perquè el què posem en el paper moltes vegades no s'acaba **executant**. Senyores i senyors, el sector social a Catalunya **promet drets socials** per sobre de les nostres possibilitats.

Ja sabem que hem de centrar l'atenció en la persona. Ja sabem que cal transformar el **sistema de cures** i avançar en la **desinstitucionalització**, ja sabem que necessitem més places de **residències** i centres de dia, etc. El què hem de fer és fer-ho. Posar-ho en marxa. Fer més i dir menys.

Posaré un exemple de com les millores concretes en la gestió poden transformar significativament els serveis públics.

Anteriorment mencionava els temps d'espera en l'àmbit de la **dependència**. Actualment, a Catalunya, el procés complet de valoració del grau de dependència i l'oferiment del Programa Individual d'Atenció triga **258 dies** de mitjana. Tot i ser una xifra elevada, el temps s'ha escurçat en 46 dies en els últims dos anys gràcies a les millores de gestió impulsades per l'equip anterior. Aquest es un àmbit on tenen tot el nostre reconeixement per la tasca feta. Però no encara no és suficient. El temps d'espera continua sent massa llarg. Una de les meves prioritats serà seguir avançant de manera decidida per **reduir** aquests temps d'espera per a la prestació de dependència a Catalunya.

Així mateix, si volem lluitar decididament contra la pobresa i l'exclusió social cal tenir **millorar** els sistemes de prestacions com la Renda Garantida de Ciutadania i l'Ingrés Mínim Vital, integrant les dues prestacions, simplificant els processos burocràtics i millorant l'accés per ampliar la taxa de cobertura.

En aquest àmbit, ens disposem a fer efectiu el traspàs de l'IMV. Els avanço que el proper dia **3 d'octubre** celebrarem la primera reunió de la comissió de seguiment del conveni amb el Ministeri d'Inclusió Seguretat Social i Migracions, per tal de posar en marxa els treballs tècnics per fer efectiva la assumpció de la gestió el més ràpid possible.

També caldrà **reformar** la Llei de la Renda Garantida per fer-la compatible amb l'Ingrés Mínim Vital i les altres prestacions. Sobre aquest punt, hem de tenir en compte que el plantejament que es va fer de reforma d'aquesta Llei va ser anterior al conveni d'assumpció de la gestió del IMV i, per tant, caldrà revisar-lo.

Aquests son només dos dels molts exemples que hi ha on la bona gestió es primordial.

És veritat que **necessitem més finançament**. Com he esmentat, Catalunya és una de les CCAA amb menor despesa per càpita en **despesa social**.

Buscarem i reivindicarem **més finançament**. Però el buscarem no només a Catalunya i Espanya, sinó també a fora, a Europa, aprofitant les oportunitats del Fons Social Europeu, entre d'altres. Volem un finançament útil, eficaç i ambiciós, al servei de les persones, i el Govern està treballant en aquesta direcció en el marc dels acord d'investidura.

4. L'EXCEL·LÈNCIA

La quarta paraula que guiarà la nostra acció és **l'excel·lència**.

El nostre objectiu, segur que compartit per tots els que avui estem en aquesta Comissió, és **tornar a ser referents a la UE en qualitat de serveis públics**. Catalunya ha de situar-se a l'avantguarda europea en la prestació de serveis i, de manera específica, en la prestació de serveis socials. No sabem si ho aconseguirem en 4 anys, però aquest ha de ser l'objectiu.

Volem tenir el millor sistema, la millor gestió de prestacions, però sobre tot **volem ser efectius**. I això vol dir augmentar la taxa de cobertura de les prestacions, escurçar el temps d'espera, simplificar els tràmits burocràtics, entre d'altres.

Com va dir el MHP al seu discurs d'investidura: volem posar els serveis públics **al capdavant de l'acció del govern**. Serveis públics per generar prosperitat. Serveis públics per cohesionar socialment i territorialment el país. Serveis públics per a garantir igualtat d'oportunitats, de drets i de deures.

I per fer-ho necessitem poder **mesurar els avenços** amb **indicadors** observables i **quantitatius**. També hem d'identificar les **millors pràctiques** a nivell internacional, d'implementar **processos d'avaluació** en base a l'evidència científica. Fomentarem estructures per promoure **innovació en polítiques públiques** però no per fer experiències que es quedin en **pilots**, sinó per generar coneixements útils amb un **impacte directe** a la política pública.

Arribar a aquest objectiu és una tasca de tots, del Govern, dels servidors públics, de la societat, dels ens locals, del Tercer Sector d'acció social. Tots som part d'aquest model. De la societat, que ha de saber veure i valorar els avenços quan hi siguin, i **romandre vigilant** per reclamar-los **quan no es donin**.

5. INCLUSIÓ

La cinquena paraula és INCLUSIÓ.

El nostre Departament ha passat a dir-se "Departament de Drets Socials i Inclusió". Aquesta denominació reflecteix una visió més àmplia i inclusiva de les polítiques socials i és tota una declaració de intencions.

Quan parlem d'inclusió, hem de parlar de **migració**.

Com bé saben, aquesta setmana mateix, el Govern ha aprovat el **decret de reestructuració** del Departament de Drets Socials i Inclusió, recuperant les competències en l'àmbit de migracions i refugi, amb una denominació similar i les mateixes funcions, llevat de les relatives a antiracisme, que romanen al Departament d'Igualtat i Feminisme.

És la nostra responsabilitat donar suport i protecció a les persones migrades i persones demandants de protecció internacional o refugiades a Catalunya, assegurant una actuació coordinada i amb un enfocament interseccional dels departaments de la Generalitat, ens locals, i els agents socials.

També donar suport al **retorn de les persones catalanes emigrades**, així com al retorn voluntari de les persones immigrades als seus països d'origen.

Tot això vetllant sempre per garantir la igualtat d'oportunitats de totes les persones migrades i racialitzades en totes les polítiques i serveis públics.

Catalunya sempre ha sigut un exemple de societat solidària, humanitària i acollidora. La prioritat del Govern d'excel·lir en els serveis públics també ho és en relació amb l'acollida i atenció a les persones nouvingudes.

Tenim la intenció de posar l'accent en la igualtat d'oportunitats. Volem assegurar que totes les persones, independentment de la seva situació, tinguin les eines i el suport necessari per participar plenament en la societat. Es tracta de construir un sistema on tothom tingui l'oportunitat de prosperar i contribuir al bé comú.

Quan parlem d'inclusió, hem de parlar de les **persones amb discapacitat i les seves famílies**.

El passat 4 de setembre vaig reunir-me amb el Comitè Català de Representants de Persones amb Discapacitat (COCARMI). Vam compartir la necessitat d'incorporar **la discapacitat com a vector transversal** en totes les línies d'acció política. També vam parlar de la necessitat d'activar el desplegament del Codi d'Accessibilitat de Catalunya aprovat el novembre de 2023. Aquí de nou, toca posar en marxa, implementar, una mesura acordada i amb un ampli consens per fer que l'accessibilitat sigui una realitat.

Quan parlem d'inclusió, parlem de les **persones joves**.

Per tal d'abordar de manera integral els principals reptes que enfronten els joves avui dia, aprovarem el Pla Nacional de Joventut 2030 (pendent només d'un últim tràmit) i el Pla d'actuació de polítiques de joventut 2026, que és l'instrument que desplega les polítiques públiques de joventut i preveu totes les actuacions que s'han de dur a terme en els propers tres anys. De nou, cal posar-ho en marxa.

Quan parlem d'inclusió, parlem d'**infància**.

Com he exposat a l'inici de la meua compareixença, les taxes de pobresa infantil a Catalunya no son acceptables.

L'**Estratègia de lluita contra la pobresa infantil** a Catalunya, aprovada l'abril de 2024, preveu un seguit de mesures que cal implementar a curt, mig i llarg termini. Una d'elles passa per millorar les prestacions socials, com la **Renda Garantida de Ciutadania** i aprofitar la oportunitat que ens presenta la gestió de l'Ingrés Mínim Vital, per dissenyar-les i gestionar-les **en clau d'infància**. Aquesta serà sens dubte una de les areas prioritàries del nostre departament, on donada la meua experiència i coneixement, seguiré de ben a prop.

També abordarem aquesta qüestió de manera **transversal** amb tots els departaments implicats, especialment Educació i Salut. Estem treballant en reforçar la coordinació de les tres àrees de govern per treballar de manera conjunta no només els temes d'infància, sinó també els de joventut.

També els avanço que abordarem de forma urgent la situació dels menors tutelats que tenen entre 0 i 6 anys i que viuen **en centres residencials** en comptes de amb famílies d'acollida. Tenim uns 290 nens i nenes a Catalunya en centres, alguns d'ells son nadons. Totes les directrius europees indiquen que **no hi hauria d'haver** menors de 6 anys en centres, donat que es clau pel seu desenvolupament estar en un entorn familiar. En les properes setmanes **presentarem un Pla de Xoc** per desplegar els recursos necessaris per assegurar-nos que aquests infants poden estar amb famílies d'acollida.

Quan parlem d'inclusió, parlem de **gent gran**.

Les projeccions de futur preveuen que a Catalunya l'any 2031, pràcticament un de cada quatre catalans tindrà 65 anys o més. Així mateix, l'any 2060 a Catalunya hi viurà un milió de persones majors 65 anys més de les que viuen en l'actualitat, i la població major de 85 anys s'haurà triplicat. El país, doncs, encara el repte demogràfic de l'envelliment de la població i hem d'estar preparats per donar resposta.

Igualment, és imprescindible continuar amb el desplegament de l'atenció integrada social i sanitària a les residències de gent gran, però també al conjunt del sistema. La futura Agència Integrada Social i Sanitària ens ha de permetre garantir un continu assistencial, tant si la persona transita per serveis de l'àmbit social com sanitari, mitjançant un únic referent social, garantint l'atenció sanitària pública a les residències i fent que els

equips, per fi, treballin de forma coordinada i no d'esquenes els uns als altres, com ha vingut passant durant els darrers anys.

També estem compromesos amb la creació de 6.000 noves places residencials i de centre de dia per a gent gran, persones amb discapacitat i salut mental en aquesta legislatura com forma part dels acords d'investidura.

Ara tenim el repte de passar **de les declaracions a l'acció**, al desplegament i a la gestió.

MESURES SEGÜENTS MESOS

Aquests 5 eixos: dignificar, construir un sistema, la gestió com a eina per transformar drets de paper en drets efectius, i l'excel·lència i la inclusió com a objectiu fonamental guiaran la nostra acció de govern.

I mentre abordem aquesta gran transformació pendent, no ens aturarem. Posarem en marxa de manera immediata alguns dels projectes que no poden esperar més, i que també formen part dels acords d'investidura:

Alguns d'ells ja les he mencionat: l'aprovació de l'increment del 5% de les tarifes socials de 2024 i portar a l'àmbit del diàleg social l'inici del procés d'equiparació de les condicions laborals del sector social al sector públic i sanitari.

En les properes setmanes, sortirà publicada la convocatòria de la línia de subvencions a les entitats socials, l'anomenada CONVO 2025-2026.

En l'àmbit legislatiu, vull anunciar que, abans d'acabar l'any, portarem al Parlament la Llei de l'Agència Social i Sanitària, juntament amb el Departament de Salut, que ja es va començar a tramitar al Parlament el gener de 2024, per tal de reprendre la feina i no endarrerir la seva aprovació. També la Llei dels instruments de provisió del Sistema Públic de Serveis. I donarem compliment al compromís d'incrementar l'IRSC en relació a l'IPC en el marc de la Llei de Pressupostos.

TANCAMENT

Resumint abordarem de forma decidida **la gran transformació pendent** del sistema social que Catalunya necessita. Crearem un sistema que es doti d'una estructura ordenada que aconseguixi millorar la gestió i que permeti que els anomenats "drets de paper" acabin sent "drets efectius" per la ciutadania. Només així aconseguirem **dignificar** el sector i donar-li l'estatus de **tercer pilar de l'estat del benestar** que es hauria de tenir. Practicarem **l'excel·lència**, avaluant la feina que fem i aplicant les millors pràctiques. I tot això ho farem sense deixar ningú enrere invertint en el **principal actiu** que tenim com a societat i com a economia: **les persones**. Perquè nosaltres no fem despesa social, **fem inversió social**.

Em comprometo a treballar incansablement en la cerca del consens i espero comptar amb la col·laboració de tots els grups parlamentaris per aquest propòsit. Estic convençuda que entre tots serem capaços de **generar espais de diàleg** pel debat **respectuós** i per assolir els acords que la ciutadania espera de nosaltres.

Fins aquí la meua intervenció moltes gràcies per la seva atenció estic a disposició per atendre les seves consideracions.